

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **J. J. F., M., B.**, proti žalovanej: **Slovenská komora exekútorov**, Šustekova 49, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. DK-1/2008 zo dňa 31. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 313/2010-36 zo dňa 31. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 313/10-36 zo dňa 30. marca 2011, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2 S 313/2010-36 zo dňa 30.3.2011 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie žalovanej č. DK 1/2008 zo dňa 31.3.2010 z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovanej z hľadiska vymedzenia žaloby boli v súlade so zákonom. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z obsahu administratívneho spisu zistil, že disciplinárny senát Disciplinárnej komisie žalovanej rozhodnutím č. DK 1/2008 v disciplinárnom konaní začatom na návrh prezidenta žalovanej proti disciplinárne obvinenému žalobcovi rozhodol, že

sa dopustil disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 2 Exekučného poriadku, za čo mu v súlade s § 221 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) uložil disciplinárne opatrenie zbavenie výkonu súdneho exekútora preto, že žalobca : 1. porušil § 207 v spojení s § 205 ods. 2 a § 206 ods. 1 Exekučného poriadku, keď pri prešetrovaní sťažnosti podanej sťažovateľom B. d. P. žalobca napriek opakovaným výzvam kontrolóra Slovenskej komory exekútorov nepredložil požadované písomné materiály ani svoje stanovisko k sťažnosti (a neurobil tak ani na výzvu odvolacieho disciplinárneho senátu v rámci konania o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu), 2. v exekučnom konaní nepredložil exekučnému súdu návrh na schválenie rozvrhu výťažku dražby nehnuteľnosti, a to takmer dva roky po vyhotovení zápisnice o rozvrhu výťažku, čím porušil § 164 ods. 1 Exekučného poriadku a spôsobil priesťahy v exekučnom konaní. Podľa názoru krajského súdu právna kvalifikácia protiprávneho konania žalobcu ako závažného disciplinárneho previnenia neprekročila zákonom stanovené medze správneho uváženia, ktoré disciplinárnym orgánom žalovanej patrí, a skutky, ktoré boli žalobcovi kladené za vinu, boli jednoznačne preukázané skutkovými zisteniami, pričom porušenie povinností súdneho exekútora vymedzené v skutkovej vete rozhodnutia disciplinárneho senátu nepoprel ani žalobca. Čo sa týka procesných námietok žalobcu, krajský súd v zhode so žalovaným konštatoval, že odvolací disciplinárny senát v zmysle § 24 ods. 6 Disciplinárneho poriadku Slovenskej komory exekútorov nebol povinný oznamovať žalobcovi termín pojednávania z dôvodu, že na odvolacom pojednávaní nevykonával dokazovanie na preukázanie dôvodov odvolania. Námietku žalobcu, že mu nebolo rozhodnutie odvolacieho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov doručené do vlastných rúk, krajský súd považoval za nedôvodnú na základe toho, že z administratívneho spisu jednoznačne vyplynulo, že do vlastných rúk žalobcu v sídle jeho exekútorského úradu na M. X. v B. bolo toto rozhodnutie doručené dňa 10.6.2010, pričom prevzatie rozhodnutia potvrdil žalobca svojim podpisom na doručení. Vzhľadom na uvedené po preskúmaní veci Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že disciplinárny orgán dostatočne zistil skutkový stav veci, tento po právnej stránke správne posúdil a svoje závery i náležite odôvodnil. Nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, postupoval súd v súlade s § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. vychádzajúc z neúspechu žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave tak, že zruší rozhodnutie žalovanej a vec jej vráti na ďalšie konanie. V odvolaní namietal, že krajský súd žalobu preskúmal len čiastočne, nakoľko sa zaoberal iba rozhodnutím Odvolacieho disciplinárneho senátu Disciplinárnej komory Slovenskej komory exekútorov a nezaoberal sa rozhodnutím disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 1/2008 zo dňa 27.11.2008. Zároveň namietal, že rozhodnutie disciplinárneho senátu Disciplinárnej komory Slovenskej komory exekútorov neobsahovalo predpísané náležitosti rozhodnutia, resp. boli zavádzajúce. Zároveň tvrdil, že disciplinárne pojednávanie malo začať o 14:00 hod. dňa 27.11.2008, no začalo cca o 16:00 hod. a skončilo cca 16:30, zatiaľ čo v rozhodnutí sa uvádza, že začalo 14:00 a končilo 15:00. Vzhľadom na to, že pojednávanie trvalo cca 30 minút, podľa žalobcu si členovia disciplinárneho senátu zle vypočítali trovy konania. Napokon namietal, že podľa poučenia v rozhodnutí možno podať opravný prostriedok proti nemu u predsedu disciplinárnej komisie slovenskej komory exekútorov, zatiaľ čo podľa Disciplinárneho poriadku sa odvolanie podáva u predsedu disciplinárneho senátu, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni, do sídla Slovenskej komory exekútorov.

Žalovaná sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu v plnom rozsahu stotožnila s výrokom napadnutého rozsudku, argumentmi uvedenými v jeho odôvodnení a s právnym a skutkovým zistením stavu vecí súdom pridržiavajúc sa svojho vyjadrenia k žalobe z 18.11.2010. Poukázala na to, že podstatné skutočnosti uvedené v predmetnej žalobe boli žalobcom napadnuté už v samotnom odvolaní, ktorými sa zaoberal odvolací disciplinárny senát a preskúmal rozhodnutie v rozsahu, v akom bolo napadnuté odvolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V zmysle § 244 ods. 1 a 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov

štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V intenciách citovaného súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je orgán oprávnený i povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom stanovené náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobcu zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami, uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného spisu zistil, že disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov rozhodnutím č. DK 1/08 v disciplinárnom konaní začatom na návrh J. J. R., prezidenta Slovenskej komory exekútorov, proti disciplinárne obvinenému súdnemu exekútorovi J. J. F., rozhodol, že sa žalobca dopustil závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Za toto previnenie mu v súlade s § 221 ods. 2 písm. c/ mu bolo udelené disciplinárne opatrenie zbavenie výkonu funkcie súdneho exekútora. Disciplinárne opatrenie mu bolo uložené z dôvodu, že porušil § 207 v spojení § 205 ods. 2 a § 206 ods. 1 Exekučného poriadku, keď pri prešetrovaní sťažnosti č. 293-3612/07 podanej sťažovateľom B. d. P. nepredložil napriek opakovaným výzvam kontrolóra Slovenskej komory exekútorov stanovisko k sťažnosti ani písomné materiály týkajúce sa predmetného konania. Žalobca tiež v exekučnom konaní vedenom pod č. Ex 105/2003 po vykonaní rozvrhového pojednávania nepredložil exekučnému súdu návrh na schválenie rozvrhu výťažku dražby, čím porušil § 164 ods. 1 Exekučného poriadku.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový disciplinárny orgán poukázal na priebeh disciplinárneho konania vyplývajúci zo spisu, podľa ktorého podaním zo dňa 15.8.2007 predložila Slovenská komora exekútorov žalobcovi sťažnosť B. d. P. a vyzvala ho na písomné vyjadrenie a na doloženie dokladov potrebných na posúdenie veci a to v lehote do 10 dní od doručenia. Žalobca sa v stanovenej lehote nevyjadril a požadované materiály nepredložil. Následne bol vyzvaný na splnenie výzvy opätovne, avšak opäť nereagoval a požadované materiály nepredložil. Z týchto dôvodov podal prezident Slovenskej komory exekútorov proti žalobcovi návrh na začatie exekučného konania. Na základe uvedeného skutkového stavu prvostupňový disciplinárny senát konštatoval, že nekonanie exekútora, spôsobovanie prieťahov v konaní, svojvoľné disponovanie s vymoženými financiami sú všetko atribúty, ktoré sú v značnom rozpore s Exekučným poriadkom a so zmyslom celého exekučného konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktorým sa zaoberal odvolací disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov. Následne disciplinárny senát rozhodol o potvrdení prvostupňového rozhodnutia zo dňa 27.11.2008. V odôvodnení senát vzal do úvahy aj skutočnosť, že sa u žalobcu nejedná o prvý skutok, nakoľko už v minulosti sa proti nemu viedli štyri disciplinárne konanie, z ktorých dve boli právoplatne skončené uložením pokuty, resp. pokarhania.

Následne žalobca podal žalobu na Okresný súd Bratislava V, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie č. DK 1/2008. Okresný súd Bratislava V uznesením vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu, že nie je vecne a miestne príslušný. Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách na vec sa vtáhujúcich právnych noriem a ich rozhodnutia možno považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v danej veci skutkovo a právne správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to,

aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd obmedzuje len s konštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

Vychádzajúc s uvedeného a s ohľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil, stotožniac sa s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a aj § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanej ich náhrada neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská